

HARÐSKAPSMÁL

Ein vanlukkulig iPhone

Ein burturvilst iPhone, møguliga tikin av misgáum, møguliga stolin, elvdi til bardaga í miðbýnum í vár. Í dag vóru ákærdu feðgarnir dømdir triggjar og fýra mánaðir treytaðar fongsulsdómar

Danjal av Rana

Tveir menn vóru í Føroyar rætti í dag dømdir triggjar og fýra mánaðir treytaðar fongsulsrevsing fyri harðskap. Teir vóru ákærdir fyri at hava skumpað, sligið og sparkað ein mann á kroppin og høvdið, umframt at annar teirra var ákærdur, fyri at hava givið einum øðrum manni ein upp á kjaftin. Menninir báðir noktaðu seg sekar.

Tað er eftir eina størri veitslu í vár, at annar ákærði leggur til merkis, at hansara iPhone er horvin. Sonurin hjálpir at leita og ringir á telefonina. Bráðliga svarar í hinum endanum. Sonurin greiðir frá, at hann og pápin koma eftir telefonini. Teir avtala, at teir skulu mótast einastaðni í vesturbýnum. Tó so, sonurin hoyrir úr bakgrundsliðinum, at telefonin er stodd nærindis Steinatúni. Á veg út í vesturbýin, ringir sonurin aftur til mannin og sigur, at teir vita, at hann er í miðbýnum, og tí koma teir oman har í staðin.

Komnir oman í Steinatún síggja feðgarnir mannin. Feðgarnir greiða frá, at tá teir koma yvir til mannin, noktar hann at geva teimum telefonina. Teir eru longu argir inn á mannin, sum eftir teirra tykki fyrst hevur stolið telefonina, og síðani sendi teir skeiva leið í býnum. Sonurin tekur í armin á manninum, fyri at fáa fatur í telefonini, men er áhaldsin, og allir triggjar detta umkoll. Pápin tekur telefonina frá manninum, meðan hann liggur niðri, men áðrenn teir vita av, koma fólk ímillum og skilja teir hvør frá øðrum.

Maðurin, ið hevði tikið telefonina verður síðani beindur í ein hýruvogn og av staðnum. Ein annar maður kemur yvir at tosa við pápan um hendingina, men pápin kveistrar hann til viks og síðani fara faðir og sonur heim.

Teir ásannað, at fallið allarhelst sá ógvusligt út, men at tað var einki meiri enn eitt óhapp. Hóast teir mettu, at maðurin hevði

stolið telefonina, so vildu teir einans hava hana aftur, hevnd var ongantíð í teirra huga.

Soleiðis ljóðaði frágreiðingin frá feðgunum. Ákærin hevði tó kallað fýra vitni inn, umframt mannin, ið varð álopin, og teirra frágreiðing var nakað annarleiðis.

Vitnini góvu øll nærum somu frágreiðing. Komnir oman í býin loypa feðgarnir á mannin. Hann verður skumpaður um koll og síðani sligin og sparkaður fleiri ferðir.

Álopin maðurin greiddi frá, at hann, á veg heim úr veitsluni, gjørdist varur við at ein fremmand telefon ringdi í lummanum hjá honum. Hann svaraði og gjørdi avtalu við mannin í hinum endanum, at teir skuldu mótast í Steinatúni, har hann skuldi fáa telefonina aftur.

Tá eigarin kom í Steinatún, tók hann telefonina fram, men varð umgangandi tveittur inn móti einum vegg, og síðani til jarðar.

- Nú skal eg læra teg, segði eigarin sambært álopnar.

Hin álopin segði, at hann veit ikki heilt, hvat síðani hendi. Hann lá niðri og royndi at verja høvdið, men tað fældist sum, at hann varð sligin og sparkaður fleiri ferðir. Einaferð verður hann lyftur upp og so blakaður til jarðar aftur.

- Slógini heglaðu inn yvir meg, greiddi hann løgregluni frá í avhoyri.

Onnur vitni greiddu frá, at slagsmálið byrjaði við kiosk Steinatún. Eftir at hava bukað mannin væl og virðiliga, bæði sligið og sparkað

hann, meðan hann lá niðri, lyfti pápin mannin upp og blakaði hann inn móti ljóskurvuni. Hann fellur tá aftur til jarðar og feðgarnir halda á at buka hann. Vitnini greiða frá, at slógini og spørkini eru hörð.

- Teir lögdu alla kraft í slógini og tóku armin heilt aftur millum hvørt slagið, greiddi eitt vitni frá.

- Spørkini vóru hörð. Tað bresti hart, hvørja ferð teir sparkaðu. Eg ivaðist ikki í, at okkurt fór at brotna, segði eitt annað vitni.

Vitnini greiddu øll frá, at tað fyrst og fremst var pápin, ið var harðligur. Tó so, sonurin gjørdi onga roynd at steðga pápanum, men stóð heldur og eggjaði honum, og onkur vitni gjørdi greitt, at báðir vóru við í ógerðini.

Eftir at álopin maðurin var farin í hýruvogninum, tók ein annar maður samband við pápan. Vitnini greiddu frá, at pápin svaraði við at geva viðkomandi nevan. Maðurin var sjálvur avhoyrdur í Føroya rætti, men segði snøgt sagt, at hann mintist als ikki hvat hendi. Hann hevði drukkið nógv, og kom ikki til sín sjálvs fyrr enn hann fekk hetta slagið. Men hvør sló og hví, tað mintist hann ikki.

Ákærdu hava síðani hendingarnar biðið báðar menninar um fyrigeving fyri hendingina, tó at teir á ongan hátt hava

viðgingið tað, teir eru ákærdir fyri.

- Hetta er ein keðilig hending, sum ongantíð skuldi verið komin fyri, søgdu ákærdu.

Sonurin greiddi frá, at málið hevur verið sera lastandi fyri hann. Tað hevur nívt hann nógv, bæði á skúla og at lesa um málið á sosialum miðlum, og ákæran hevur sjálvandi fyllt nógv í dagligdegnum.

- Eg skuldi givið nógvar telefonir fyri at sloppið undan hesi gerðini, um eg kundi gjørt tað umaftur, segði sonurin.

Somuleiðis segði pápin seg vera nógv merktan av málinum. Við gráturødd greiddi hann dómaranum frá, at um møguligt, so vildi hann heldur enn fegin gera samfelagstænastu, heldur enn at verða dømdur til fongsulsrevsing.

Ákærin kravdi teir báðar menninar dømdar triggjar og fýra mánaðar fongsulsrevsing. Pápin, sum hevði verið tann harðligari av teimum og hevði sligið hin mannin, fekk harðari krav enn sonurin. Ákærin metti, at harðskapurin var so grovur, at treytaður

dómur ikki kom upp á tal. Revsingin skuldi tí vera treytaleys fongsulsrevsing.

Verjarnir hjá monnunum kravdu harafturímóti fríðing. Teir hildu fast við, at eingin harðskapur var farin fram. Teir ynsktu tó, at um rætturin metti menninar vera sekar, so skuldu teir fáa so lina revsing sum til bar, helst samfunnstænastu og einans treytaða fongsulsrevsing.

Dómarin kom til ta niðurstøðu, at menninir vóru sekir í ákærunum. Talan var um sera grovan harðskap, metti dómarin, og legði dent á, at harðskapurin var framdur í fleiri umførum, fyrst uttan fyri kiosk Steinatún og síðani yviri við ljóskurvarnar. Dómarin legði eisini dent á, at menninir ikki vóru givnir sjálvir, men at harðskapurin ikki steðgaði, fyrr enn onnur lögdu upp í og hin álopin slapp til rýmingar.

Tó so, við tað, at menninir ongan tíð vóru

revsaðir fyrr og annars høvdu sera góð persónlig viðurskifti, valdi dómarin at døma teir til samfelagstænastu og geva teimum ein treytaðan dóm.

Endaligi dómurin ljóðaði á fýra mánaðir treytaða fongsulsrevsing til eldra mannin, við tí treyt, at hann skal gera 80 tímar av samfelagstænastu komandi átta mánaðirnar. Yngri maðurin fekk triggjar mánaðir, við tí treyt, at hann skal gera 60 tímar av samfelagstænastu komandi seks mánaðirnar.

Menninir valdu at taka við dóminum, meðan ákærin bað um umhugsunartíð.

